

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace**, sídlem Na Pankráci 546/56, Praha, zastoupeného Mgr. Ing. Pavlem Musilem, advokátem, se sídlem v Chomutově, Škroupova 1325/34, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2010, JID 193826/2010/KUUK, č.j. 3098/ZPZ/10/ODV-304.1,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24.11.2010, JID 193826/2010/KUUK, č.j. 3098/ZPZ/10/ODV-304.1, a rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odbor dopravy a životního prostředí, ze dne 25.8.2010, zn. ODŽP/D-173/St, č.j. MgMT/095399/2010/St, se **pro vady řízení zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 275,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2010, JID 193826/2010/KUUK, č.j. 3098/ZPZ/10/ODV-304.1, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí v pochybnostech Magistrátu města Teplice, odbor dopravy a životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25.8.2010, zn. ODŽP/D-173/St, č.j. MgMT/095399/2010/St, kterým bylo podle ustanovení § 55 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“)

rozhodnuto tak, že část opevnění, tj. dno a stěny, krytého profilu vodního toku Bystřice (p.p.č. 2407/2, k.ú. Teplice – Trnovany) ř. km 7.317, tj. od vtoku vodního toku do krytého profilu (areál fy. TRON, spol. s r.o.), ul. U Červeného kostela, Masarykova, až po ř. km 5.922 (Palackého ul.) je vodním dílem dle vodního zákona a část „strop-deska“ krytého profilu vodního toku Bystřice (p.p.č. 2407/2, k.ú. Teplice – Trnovany) ř. km 7.317, tj. od vtoku vodního toku do krytého profilu (areál fy. TRON, spol. s r.o.), ul. U Červeného kostela, Masarykova, až po ř. km 5.922 (Palackého ul.) není vodním dílem dle vodního zákona. Žalobce v žalobě navrhl i zrušení uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

V žalobě konstatoval, že napadenými rozhodnutími bylo zasaženo do jeho práv, neboť jimi bylo žalobci znemožněno, jakožto osobě příslušné hospodařit s vozovkou uloženou přímo na konstrukci jiné stavby, kterou žalobce považuje za vodní dílo, jeho právo domáhat se plnění povinností vlastníků vodních děl podle § 59 vodního zákona. Správní orgán I. stupně zahájil řízení v pochybnostech pouze obecně k ulici U Červeného kostela a ulici Masarykova v Teplicích (silnice I/13) bez bližší specifikace (např. staničení), což činilo cca 470 m délky krytého profilu vodního toku Bystřice. Rozhodnutí v pochybnostech se však týká také krytého profilu v ulici Nábřežní (TRON spol. s r.o.), Zemské a Palackého v Teplicích, což je cca o 945m delší rozsah posuzované stavby. Takto bylo rozhodnuto bez toho, že by se správní orgán s rozšířením předmětu jakkoliv procesně vypořádal. Žalobce navrhoval, aby se řízení týkalo celé části stavby/staveb krytého profilu vodního toku Bystřice na území Statutárního města Teplice, správní orgán I. stupně tomuto návrhu nevyhověl, aniž by odůvodnil, proč návrhu žalobce nevyhověl. Správní orgán I. stupně vyzval účastníky řízení, aby námítky, listiny, stanoviska a důkazy uplatnili nejpozději do 21.7.2010, avšak při svém rozhodování vycházel z podkladů doručených po tomto datu. Dále před vydáním rozhodnutí ve věci nebyla žalobci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Správní orgán I. stupně nezávaznou prohlídku havarijního stavu nedělitelné části monolitní stavby zakrytého vodního toku v části pod silnicí I/13, iniciovanou žalobcem před zahájením správního řízení, zaměňoval za místní šetření a nahrazoval správní akt provádění důkazu ohledáním v rámci správního řízení. Nezávazná prohlídka byla provedena pouze v délce cca 30m krytého profilu vodního toku Bystřice, ačkoli předmětem rozhodnutí je 1395 m. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že jedna a táž stavba může být zčásti vodním dílem a zčásti vodním dílem není.

Dále žalobce uvedl, že žalovaný ohledně vad řízení před správním orgánem I. stupně dospěl k závěru, že rozhodnutí v pochybnostech nezakládá žádnému z účastníků žádná hmotná práva a povinnosti a tudíž vady řízení nezakládají nezákonnost rozhodnutí. S tímto závěrem se žalobce neztotožňuje. Názor správního orgánu, že vodními díly jsou jen dno a břehy koryta až po břehovou čáru, a tudíž „zastropení“ krytého profilu vodního toku již účelu vodního zákona neslouží, nemá oporu v právu. Výrok, že „strop-deska“ není vodním dílem je v přímém rozporu s předloženými listinami a posudky, které nebyly vodoprávním úřadem rozporovány, zpochybněny ani nahrazeny posudkem, jak stanoví zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Přístup žalovaného, který se opírá pouze o typ konstrukce předmětné věci, by naprosto selhal v případě, že by taková konstrukce měla jiný tvar. Ke svému názoru by tak správní orgán jistě nedospěl, pokud by se v daném případě jednalo např. o převedení vodního toku do tunelu či potrubí o velkém průměru. Vodním dílem podle vodního zákona jsou mimo jiné i stavby, které slouží k ochraně a užívání vod a ochraně před škodlivými účinky vod. Takovým vodním dílem je i krytý profil vodního toku. Bez provedeného zastropení by toto vodní dílo nemohlo plnit svůj účel a funkci, pro kterou bylo

vybudováno, a nemohlo by být ani řádně užíváno. V platném právu platí zásada, že součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. Zastropení je zcela bezesporu součástí věci – vodního díla, od kterého nemůže být odděleno. Lze předpokládat, že krytý profil vodního toku byl vybudován jako jedno vodní dílo. Tuto skutečnost lze jistě prokázat z příslušných rozhodnutí vydaných v řízení povolujících předmětnou stavbu. Žalobce se neztotožňuje se závěrem, že správní orgán I. stupně udělal maximum pro to, aby našel potřebná stavební povolení a doklady o kolaudaci. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesrozumitelné, neboť jednou hovoří o dvou stavbách (doslova „stavba na jiné stavbě“) a podruhé o stavbě jedné a dvou jejích součástech (vrchní a spodní). Zároveň není zřejmé, z čeho správní orgán dovozuje, že vrchní část slouží k jinému účelu, např. k zajištění stability tělesa pozemní komunikace. Krytý profil je jednou nedělitelnou věcí v občanskoprávním smyslu a nemůže být jako jedna věc nedělitelná zčásti vodním dílem a zčásti nikoliv.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. K námitce, že se žalobce nemohl vyjádřit k rozšíření předmětu řízení, uvedl, že se sice jedná o procesní pochybení, kterým však nejsou dotčena procesní práva žalobce, protože úsek krytého profilu, o který byl předmět řízení rozšířen, se netýká práv a oprávněných zájmů žalobce, neboť se na něm nenachází komunikace I/13, která je ve správě žalobce. K námitce, že správní orgán I. stupně nevyhověl návrhu žalobce na rozšíření předmětu řízení a porušil jeho právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, odkázal na str. 2 rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde je nerozšíření předmětu řízení odůvodněno. Správní orgán I. stupně vycházel z toho, že konstrukce krytého profilu vodního toku Bystřice je v různých úsecích vodního toku rozdílná a pro posouzení povahy sporného úseku by nemělo zahrnutí dalších nesporných úseků žádný význam. Nelze namítat porušení práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které správní orgán neopatřil, protože nesouvisí s předmětem řízení. K další námitce žalobce žalovaný uvedl, že podklady poskytnuté po stanovené lhůtě končící dne 21.7.2010 nejsou návrhem účastníka řízení Povodí Ohře s.p., ale informacemi vyžádanými správním orgánem I. stupně, který žádal Povodí Ohře s.p., jako správce vodního toku Bystřice, o sdělení, v jakém říčním kilometru se nachází začátek a konec posuzovaného úseku. Dále žádal o informaci, kde začíná a končí v rámci celého krytého profilu klenba. Dotaz na zaklenutí nesměřoval vůči úsekům pod komunikací I/13, ohledně něhož bylo již při zahájení řízení vodoprávnímu úřadu z úřední činnosti známo, že tento úsek není zaklenut. Skutečnost, že v úseku pod komunikací I/13 není krytý profil zaklenut, je v řízení nesporná a vyplývá i z podkladů předložených žalobcem. Opomenutí vyzvat účastníky, aby využili svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, je procesním pochybením, které však nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, jak odůvodnil žalovaný již ve svém žalobou napadeném rozhodnutí. Provedení důkazu místním šetřením není pro řízení v pochybnostech obligatorní. Posuzovaný úsek krytého profilu byl znám správnímu orgánu I. stupně i účastníkům řízení. O jeho technickém provedení nevznikly spory, proto nebylo místní šetření potřebné ke zjištění stavu věci. Rozhodnutí v pochybnostech je rozhodnutím deklaratorním, tedy takovým, které pouze potvrzuje, zda předmětná stavba je vodním dílem či nikoliv. Toto rozhodnutí se svou povahou blíží osvědčení a nezakládá žádnému z účastníků hmotná práva a povinnosti. Žalovaný dodal, že problémem žalobce je spíše otázka vlastnictví zastropení než pochybnost o tom, zda se jedná o vodní dílo. Rozhodnout o tom, komu patří zastropení není v kompetenci správního orgánu I. stupně. Žalovaný trvá na tom, že zastropení není vodním dílem a odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž uvedl, že oproti oznámení o zahájení řízení se až z prvoinstančního rozhodnutí dozvěděl, o čem bylo celou dobu řízení vedeno a co bylo vlastně předmětem řízení, čímž došlo k flagrantnímu porušení jeho práv. Po celou dobu žalobce napadal nejasnosti ohledně posuzované stavby/staveb a faktickou nemožnost řádně uplatnit námitky, důkazy, listiny, stanoviska a připomínky. Trval na tom, že pokud byla účastníkům poskytnuta lhůta do 21.7.2010, aby ve věci podali svá vyjádření a stanoviska, pak postup, kdy je spisový materiál doplňován i po tomto datu není v pořádku. Až z vyjádření žalovaného se žalobce dozvěděl, že předmětem dotazů na správce vodního toku byla i informace ohledně začátku a konce klenby v rámci celého krytého profilu. Má za to, že rozhodnutí vydané na základě takovýchto porušení procesních zásad musí být nezákonné.

Při jednání soudu právní zástupce žalobce odkázal na svou žalobu a repliku. Uvedl, že žalobou napadeným rozhodnutím došlo k nezákonnosti i z toho důvodu, že v důsledku jeho vydání byla znemožněna realizace povinnosti vlastníka udržovat předmětné vodní dílo v řádném stavu a vedle toho tím bylo znemožněno realizovat případná opatření vodoprávních orgánů ohledně dotyčného vodního díla. Odkázal na přílohy žaloby, a to internetové výtisky článků deníku.cz, z nichž dle právního zástupce žalobce jednoznačně vyplývá, že předmětné dílo je vodním dílem jako takovým, přičemž k jeho opravě se dobrovolně hlásil státní podnik Povodí Ohře. Závěrem navrhl vyhovění žalobě.

Při tomtéž jednání pověřená pracovnice žalovaného navrhla zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkázala na písemné vyjádření k žalobě a zejména pak na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dodala, že v daném případě správní úřady nikoliv nahodile vyhodnocovaly, zda daný úsek toku je vodním dílem či nikoliv, když k posouzení této skutečnosti vycházely ze dvou kritérií. V případě, že se jednalo o prosté zaklenuť, dospěly k závěru, že se jednalo o vodní dílo, zatímco v případě zastropění, jako tomu bylo v daném případě, se dospělo k závěru, že se nejedná o vodní dílo. Dále uvedla, že správní řízení nebylo zatíženo procesní vadou, pro kterou by žalobou napadené rozhodnutí nemohlo obstát.

Soud dále k návrhu žalobce provedl podle § 52 odst. 1 s.ř.s. listinný důkaz výtisky čtyř článků z internetové verze Teplického deníku.cz, jejichž autorem je Petr Málek, s názvy „Nad zasypaným potokem bude zeleň“, „Podzemní kryt potoka v Šanově projde opravou“, „Nad potokem se bude opět zelenat tráva“, „Bystrice potřebuje nový strop“.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud si vyžádal u žalovaného správní spis, ze kterého zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce pozvánkou ze dne 9.6.2010 pozval na den 24.6.2010 Statutární město Teplice, oddělení majetku města a oddělení životního prostředí, správní orgán I. stupně, Silniční správní úřad při Krajském úřadu Ústeckého kraje a Povodí Ohře, s.p. k prohlídce části zastropení koryta potoka Bystřice a to konkrétně části pod silnicí I/13 z důvodu havarijního stavu tohoto zastropení. Oznámením ze dne 25.6.2010, č.j. MgMT/102646/2010/St, oznámil správní orgán I. stupně zahájení vodoprávního řízení z moci úřední ve věci rozhodnutí v pochybnostech o tom, která část opevnění, konkrétně strop, tzv. krytého profilu vodního toku Bystřice (p.p.č 2407/2, k.ú. Teplice – Trnovany) v ulici U Červeného kostela a ulici Masarykova (silnice č. I/13) Teplice je či není vodním dílem dle § 55 odst. 3 vodního zákona. V tomto oznámení bylo uvedeno, že se upouští od místního šetření a stanovuje se, že účastníci řízení a dotčené orgány mohou své námítky, důkazy, listiny a stanoviska předložit do 21.7.2010. Dále je založeno vyjádření Statutárního města Teplice ze dne 1.7.2010, jehož součástí je kopie darovací smlouvy ze dne 13.10.1997, dopis Statutárního města Teplice adresovaný Policii ČR ze dne 21.5.2010 a Protokol o předání a převzetí úseků pozemních komunikací. Dále je založen záznam z Běžné mostní prohlídky ze dne 17.10.2009, a to „Objektu e. č. 066/1 zakrytý potok Bystřice v úseku od I/13 do Trnovan“. Dále je založeno vyjádření žalobce ze dne 20.7.2010, jehož přílohou byly dva záznamy s názvem „Most 13-066 Most přes potok Bystřice v Teplicích u Červeného kostela – Hlavní prohlídka“. Součástí spisu správního orgánu I. instance je i e-mailová komunikace mezi správním orgánem I. stupně a Povodí Ohře, s.p., jejíž součástí je výpis technické evidence úseku Bystřice, dále je součástí prvoinstančního spisu již jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce předně namítal, že byl nepřipustně rozšířen předmět řízení.

Podle § 46 odst. 1 správního řádu řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2010, 1 Afs 58/2009, www.nssou.cz, vyplývá, že pokud jde o samotnou povahu oznámení o zahájení správního řízení, je nutno vzít v potaz, že na samém počátku řízení není možné jeho předmět zcela přesně vymezit. V této fázi má správní orgán pouze informace plynoucí z jeho postupu před samotným zahájením správního řízení a z případných vnějších podnětů. Správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.

Ze shora uvedeného průběhu řízení, uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu a vlastního konečného rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí podstatně rozšířil úsek zakrytého koryta Bystřice, o němž bylo rozhodováno, aniž by tento svůj krok před vydáním konečného rozhodnutí avizoval účastníkům řízení. Žalobce se tak neměl možnost k rozšíření předmětu řízení vyjádřit a jedná se tedy o vadu řízení. Nicméně vada musí být natolik podstatná, aby zde mohl vzniknout závěr, že toto porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo mít za následek

nezákonné rozhodnutí o věci samé [srov. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. V daném případě však má soud za to, že tato vada sama o sobě není natolik závažná, aby vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu ani z tvrzení žalobce nevyplývá, že by byl vlastníkem pozemku či stavby, které by byly rozšířením předmětu řízení dotčeny. Jinými slovy žalobce ve svých tvrzeních neuvedl, že by byla jeho práva rozšířením dotčena, tedy, že by se nemohl vyjádřit i k dalším částem zakrytí potoka Bystřice, které by se ho týkaly. Od počátku z iniciativy žalobce bylo vedeno řízení o charakteru zastropení pod silnicí I/13, které se jako jediné z daného úseku žalobce dotýká, a proto rozšířením předmětu řízení, ačkoliv se jedná o vadu řízení, nebyla práva žalobce dotčena takovým způsobem, aby to vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalobce nemůže hájit jiná práva, než svá vlastní. Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně i ze sdělení Povodí Ohře, s.p., bylo rozhodováno o předmětném úseku ř. km 7.317-5.922 proto, že charakter zastropení je v tomto úseku stejný.

Další námitkou bylo, že žalobci nebylo umožněno seznámit se před vydáním rozhodnutí s podklady shromážděnými správním orgánem I. stupně.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Obdobnou právní úpravu jako ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu obsahovalo i ustanovení § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., a lze proto vycházet i z judikatury vztahující se k předchozí procesní úpravě správního řízení. Jak konstatoval již Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 27.8.1996, 6 A 175/94, Soudní judikatura č. 13/1998, str. 395: *"...smyslem ustanovení § 33 odst 2 spr. ř. je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí mohl uplatnit vůči svědkům, znalcům, pravosti listin, úplnosti důkazní situace atd., své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci (§ 46 správního řádu)..."*. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.12.2003, 5 A 152/2002, konstatoval, že *"...smyslem ustanovení § 33 odst. 2 spr. ř. je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí mohl uplatnit své výhrady k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění, resp. aby mohl učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V situaci, kdy je zjišťování podkladů pro rozhodnutí zjevně potřebné a tedy předvídatelné, nepostačí, jestliže správní orgán účastníku řízení dal možnost vyjádřit se k podkladu rozhodnutí toliko v oznámení o zahájení správního řízení, tj. teprve před samotným započatím zjišťování podkladů pro správní rozhodnutí..."*.

Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 22.3.2011, 59 A 87/2010, www.nssoud.cz, je uvedené ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu třeba vykládat tak, že správní orgán musí účastníky před vydáním rozhodnutí vyzvat, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřili. To se týká i odvolacího správního orgánu v rámci odvolacího řízení za předpokladu, že v řízení byly odvolacím správním orgánem pořízeny nové podklady pro rozhodnutí. Smyslem uvedeného ustanovení není pouze to, aby byl účastník řízení seznámen s obsahem jednotlivých podkladů. Smyslem je také to, aby účastník řízení seznal, že správní orgán shromáždil veškeré podklady, na základě kterých již hodlá rozhodnutí vydat.

V daném případě je zřejmé, že žalobci nebyla dána příležitost seznámit se s vyjádřením Statutárního města Teplice včetně jeho příloh, které se týkají převodu silnice

I/13 na Správu a údržbu silnic Teplice a v nichž je uveden objekt č. 13-066 vedoucí pod silnicí I/13 jako propustek pro potok. Je nutno poukázat na to, že stavební charakter zastropení pod silnicí I/13 je v daném případě zásadní pro posouzení, zda se jedná o jednu stavbu (dno, boky a strop) či o dvě stavby (dno a boky jako jedna stavba a strop jako stavba druhá). Dále nebyl žalobce seznámen i se záznamem o Běžné mostní prohlídce a dále informacemi od Povodí Ohře, s.p. vyžádanými správním orgánem I. stupně. Otázky, které správní orgán směřoval vůči Povodí Ohře, s.p. mají ve věci rovněž podstatný význam, neboť se dotazoval nejen na specifikaci ř. km, ale i na to, či je strop, kdo a v jakém úseku za co zodpovídá, za který úsek zodpovídá Povodí Ohře, s.p. a zda je součástí zakrytí klenba. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobci nebyla dána možnost seznámit se s podstatnými podklady, na jejichž základě bylo rozhodnutí správního orgánu vydáno, neboť se týkaly jak stavebního charakteru předmětu řízení, tak přesné lokalizace a vztahů k předmětu řízení, čímž došlo podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. k vadě řízení, která mohla způsobit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný tím, že aproboval toto pochybení jako přípustné, zatížil své rozhodnutí stejnou vadou.

V rámci přezkumu dospěl soud i k další dílčí vadě napadeného rozhodnutí, a to v části reagující na žalobcovu tvrzení o nutnosti zjistit, zda byla posuzovaná stavba stavěna jako vodní dílo či zda se jedná o dvě nezávislé stavby. Žalovaný v odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že: *„Ze spisu je patrné, že prvoinstanční vodoprávní úřad udělal maximum pro to, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vzhledem k tomu, že stavební povolení ani doklad o kolaudaci nalezeny nebyly, vycházel při rozhodování z výše uvedených dokladů, popř. z vlastních úvah. Z některých veřejně dostupných zdrojů naopak vyplývá, že zatímco k opevnění koryta došlo už po povodních koncem 19. století, k zakrytí došlo až počátkem století dvacátého v souvislosti se stavebním rozvojem města.“*

Pro takovátu tvrzení žalovaného nenachází soud ve předloženém spise jakékoli opory. Jak plyne ze shora uvedeného rekapitulace správního spisu vytvořeného správním orgánem I. stupně, žádné doklady (úřední záznamy apod.) o hledání stavebního povolení či dokladech o kolaudaci nalezeny nebyly a správní orgán I. stupně toliko oznámil účastníkům řízení zahájení řízení, vycházel z jimi předložených podkladů a odpovědi Povodí Ohře, s.p. Rovněž z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí není patrné, jaké veřejně přístupné zdroje má žalovaný na mysli, když se ve správním spise nenachází žádný výstup z nějakých veřejně dostupných zdrojů, z nichž by mohl vyplývat prezentovaný závěr. Soud tedy konstatuje, že zjistil i další vadu žalobou napadeného rozhodnutí, neboť ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech. Jak plyne ze shora uvedeného, charakter stropu, je v dané věci podstatný pro určení, zda je celé zakrytí vodním dílem či jen jeho část. Správní orgán se v dalším řízení bude muset vypořádat s charakterem zakrytí koryta Bystřice pod silnicí I/13 a bude muset zdůvodnit, na základě kterých dokladů svoje rozhodnutí založil.

Vyhodnocením před soudem provedených listinných důkazů ve formě internetových článků se soud nezabýval, a to s ohledem na zjištěné procesní vady, neboť uvedené články měly dokazovat, že se jedná o vodní dílo a kdo se hlásí k jeho opravě.

Ze shora uvedeného vyplývá, že nesprávnou aplikací ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu zatížil žalovaný svůj procesní postup vadou řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., která mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, dále

zatížil své rozhodnutí i další vadou spočívající v tom, že podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. nemají jeho závěry o tom, že správní orgán hledal stavební povolení či doklady o kolaudaci či kdy došlo k zakrytí koryta Bystřice, oporu ve shromážděných dokladech, proto soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Vzhledem k tomu, že vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. je zatíženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem shora vysloveným v dalším řízení vázán.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 16 275,- Kč. Tato částka se skládá z částky 2 000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 6 300,- Kč za 3 úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté právním zástupcem Mgr. Ing. Pavlem Musilem [převzetí věci, podání žaloby, replika k vyjádření žalovaného, podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012, a podle čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb., o změně advokátního tarifu], z částky 900,- Kč za s tím související tři paušály po 300,- Kč, dále za 1 úkon právní služby po 3 100,- Kč poskytnuté Mgr. Ing. Pavlem Musilem [účast při jednání soudu podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013] a z částky 300,- Kč za s tím související jeden paušál po 300,- Kč, dále z částky 400,- Kč za čtyři půlhodiny strávené na cestě z Chomutova do Ústí nad Labem a zpět jako náhradu za promeškaný čas po 100,- Kč za půl hodiny. Dále soud přiznal žalobci nárok na náhradu cestovního jeho právního zástupce za cestu k jednání soudu z Chomutova do Ústí nad Labem a zpět vozidlem Mitsubishi Outlander, rz 4U3 3973 (normovaná spotřeba 8,8/5,9/6,9 na 100 km), v celkové délce 128 km při sazbě 6,23 Kč za 1 km v celkové výši 797,- Kč. Dále bylo k celkové částce připočteno 2478,- Kč DPH z částek bez soudního poplatku

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 4.3.2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová